

Det næste Affnit af Finantsloven, som vil blive sat under Forhandling, er de Ændringsforslag, der høre til de militære Ministerier.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Mødet hævet Kl. 5, 30.

Fire og halvfemfindstyvende Møde.

Onsdagen den 13de Marts Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredie Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Det Affnit, derfattes under Forhandling, omfattede samtlige de Ændringsforslag, som vedrøre Krigs- og Marineministeriet, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 27—36 og under Nr. 39—71, samt Ændringsforlaget under Nr. 6 til § 26.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal lige som i de foregaaende Møder ikke gaa ind paa de Spørgsmaal, som vedrøre Finantslovens Karakter i Almindelighed, men indskrænke mig til at omtale de enkelte Poster og de vedkommende Paragrafer, idet jeg nemlig gaar ud fra, at der ved den sidste Forhandling her, naar Lovforslagets endelige Vedtagelse kommer under Forhandling, vil blive tilstrækkelig Delighed til at komme ind paa Finantslovens Karakter i Almindelighed, samt paa Betydningen og Værdien af den Overenskomst, som er gaaet for sig mellem 2den og 3die Behandling. — Med Hensyn til de Forandringer vedrørende de ekstraordinære Udgifter til

Forvarsvesenet, som ere foregaaede imellem 2den og 3die Behandling, da skal jeg gjøre Rede for den Betragtning, som i saa Henseende har været ledende for Udvalget. De Herrer ville erindre, at det allerede ved 2den Behandling blev fremhævet, at under de vanskelige europæiske Forhold, hvori vi nu befinde os, kunde det neppe anses for forsvareligt eller fuldtberettiget at negte saa Meget, som der var negtet ved Finantslovens 2den Behandling. Jeg tror, at dette var en Stemning, som gjorde sig saa nogenlunde gjældende i Thinget over paa begge Sider, i det Mindste ville de Herrer erindre, at mange ærede Medlemmer, uden Hensyn til den politiske Partistilling vare betænkelige ved at gaa saa vidt i Nægtelsen af Udgifter, som vi gjorde ved 2den Behandling. Imidlertid fastholdt vi, og det vare vi ogsaa berettigede til at fastholde, at skulde Budgettet betragtes som et Fredsbudget, som et Budget under fredelige Forhold, saa maatte den Betragtning maade med Rette kunne gjøres gjældende, som vi fra vor Side gjorde gjældende; thi et saadant Budget, forelagt som Fredsbudget og fastholdt og behandlet som Fredsbudget, maatte kunne nedfattes, saaledes som vi havde foreslaaet det med Nedsættelser, begrundede ikke blot paa enkelte Posters formentlige Stadelighed, men ogsaa begrundede paa, at Udgifterne kunde udsættes til en senere Tid, selv om de i og for sig maatte være ønskelige og nyttige. Udvalget har nu paany taget de enkelte Poster under Overveelse, og Flertallet har ikke kunnet negte, at Begivenhederne, saaledes som de have udvillet sig i Europa i den sidste Tid, have givet og give mere og mere Anledning til at stille sig paa et andet Standpunkt med Hensyn til Bedømmelsen af disse her forlangte Udgifter til Forvarsvesenet. Jeg vil endog sige, at Udgiften til Ufred i Verden maatte siden Fredslutningen i Konstantinopel er bleven større, end den var før, og at det Punkt maatte er nærmere forhaanden og rykker nærmere ind paa os, da mulige Kombinationer i Europa kunne gjøre det nødvendigt ogsaa for os her til Lands at være forberedte. Det er selvfølgelig derfor ingenlunde min Mening, at jeg tror paa, at vi skulle ruste os eller noget saadant, men jeg tror, at det under de nuværende Forhold maa betragtes som en Pligt, der vanskelig kan afvises, at afholde saadanne Udgifter, forberede saadanne Foranstaltninger, som maatte være nødvendige for at kunne møde et pludseligt Overfald eller pludseligt indtrædende krigerske Kombinationer, og som kunne skaffes i Løbet af kort Tid, i Løbet af et Aars Tid, hvormod det, der ligger længere ude i Fremtiden, selvfølgelig ikke kommer i Betragtning. Det er selvfølgelig et Synspunkt, som maa fastholdes, og som Udvalget ogsaa har fastholdt, nemlig, at hvad der end gjøres, kan der ikke være Tale om at indrømme Ting, man tidligere ikke har indrømmet, eller som kunne siges